

устройството на всеки листъ. а слѣдъ това можете да четете, какво е написано на него, какво е съдържанието му. Въ единъ листъ, въ една черупка, въ рогата на единъ волъ може да четете много нѣщо. Защо волътъ носи рога? Защо конътъ носи копита? Върху копитата на коня, върху рогата на вола вие може да четете за условията, при които тѣ сж живѣли. Ние можемъ да се смѣемъ на вола, на коня, но много нѣщо е написано върху тѣхъ. Тѣ прѣдставляватъ листата, по които може да се чете. Най-послѣ, като дойдемъ до насъ, и върху насъ има много нѣща написани. Върху всеки одного има много нѣщо написано. Е, какво е написано? Ние не знаемъ да четемъ, защото отъ сутринъ до вечеръ сме заети само съ мисълта, какво ще ядемъ и пиемъ, съ какво ще се облѣчемъ, каква каща ще си направимъ и т. н. Дъщеря ни се родила, синъ ни се родилъ, постоянно мислимъ за тѣхъ. Хубаво е това, което мислимъ, но ние още не сме намѣрили тия условия, при които нашитѣ синове и дѣщери могатъ да бждатъ щастливи. Азъ съмъ за щастieto на хората, азъ съмъ за живота на хората. Ще каже нѣкой, че трѣбва да служимъ на старото. Нѣмамъ нищо противъ старото, но ако този старъ животъ, въ който вѣрваме може да внесе въ насъ разумность, нѣмамъ нищо противъ него. Ако въ паленето на свѣщи може да се внесе разумность въ живота, нѣмамъ нищо противъ, нека всинца палимъ свѣщи! Но питамъ: онѣзи, които цѣли 30—40 години палятъ свѣщи и не сж придобили тази разумность, необходима въ живота имъ, какво сж придобили? Азъ не осждамъ нѣщата, но разглеждамъ въпро-